

V TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Hi7 ,1-4.6-7)

Lugemine Hiiobi raamatust:

Hiiob avas oma suu ja ütles: “Kas pole inimese elu maa peal nagu sõjaväeteenistus, ja tema päevad nagu palgalise päevad. Nagu sulane igatseb varjulist kohta, või palgaline ootab oma tasu, nii olen mina saanud pärisosaks pettumusekuud ja vaevaööd. Kui ma magama heidan, siis ma mõtlen: “Millal võiksin tõusta?” Kui olen üles tõusnud, täidab mind rahutus ja ma küsin: “Millal tuleb õhtu?”, kuni taevas hämaraks muutub. Minu päevad on kärmemad kui kuduja värten ja kaovad, kui nad on möödunud. Mõtle sellele, et minu elu on otsekui tuulepuhang, ja minu silm ei saa enam nägema õnne.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps147 ,1-2.3-4.5-6; R.3a)

R: Issand teeb terveks need, kelle süda on murdunud.

Hea on meie Jumalale laulda,
teda kaunis on kiita.

Issand ehitab Jeruusalemma jälle üles,
tema kogub kokku Iisraeli rahva pagulased.

R:

Tema teeb terveks need, kelle süda on murtud,
seob kinni valutavad haavad.

Tema määrab tähtede arvu,
nimetab neid kõiki nimepidi.

R:

Meie Issand on suur ja tema võim on väes,
tema tarkus on määratu.

Issand aitab üles need, kes on küüru vajunud,
aga õelaid ta alandab maani.

R:

(Teine lugemine 1Ko9 ,16-19.22-23)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, kui ma armuõpetust kuulutan, ei saa ma sellest kiidelda, sest see on mulle peale pandud sunniviisil. Ja häda mulle, kui ma armuõpetust ei kuuluta. Oleks see minu vabast tahtest, siis saaksin ma tasu, kui aga armuõpetuse kuulutamine ei sünni minu tahte järgi, on see siiski ülesanne, mis on usaldatud minu kätte. Mis on siis nüüd mulle palgaks? See, et ma kuulutan evangeeliumi tasuta ega kasuta õigust, mis mulle on lubatud.

Kuigi ma pole kellestki sõltunud, olen ometi saanud kõikide orjaks, et võimalikult paljusid võita armuõpetuse tundmisele. Nii olen ma saanud nõtrade jaoks nõdraks, et olla neile kasuks. Kõigile olen saanud kõigeks, et kasvõi mõnedki ära päästa. Kõike seda teen ma evangeeliumi pärast, et ka mina ise võiksin sellest osa saada.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 8,17)

Halleluuja. Kristus võttis enda peale meie vaevad ja sai osa meie nõtrusest. Halleluuja.

(Evangeelium Mk1 ,29-39)

Sel ajal läks Jeesus koos Jaakobuse ja Johannesega Siimoni ja Andrease kotta. Aga seal lamas Siimoni ämm palavikuga voodis ja peagi räägiti sellest ka Jeesusele. Ja Jeesus läks Siimoni ämma juurde, võttis tal käest kinni ja aitas tal tõusta. Ja palavik lahkus temast ja ta teenis neid.

Kui õhtu tuli ja päike looja läks, toodi Jeesuse juurde kõik haiged ja seestunud, ja kogu linn oli kokku tulnud maja ukse ette. Ja Jeesus tegi terveks paljusid, kes kannatasid mitmesuguste haiguste käes, ning ajas välja palju kurje vaime. Ja ta keelas kurjadel vaimudel rääkida, sest nad teadsid, kes ta oli.

Vara hommikul, enne kui valgeks läks, tõusis Jeesus üles ja läks inimtühja paika palvetama. Siimon ja tema kaaslased ruttasid talle järele ja kui nad ta leidsid, siis nad ütlesid: “Kõik otsivad sind!” Aga tema vastas: “Mingem teisale, ümberkaudseisse küladesse, et ma sealgi võiksin kuulutada, sest selleks ma ju olen tulnud.” Ja ta käis läbi kogu Galilea ning kuulutas nende sünagoogides ja ajas välja kurje vaime.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, esimesel pilgul võib õngitseja tunduda kaladele tõelise heategijana: ta näeb vaeva, kaevab ussikesi ja siis viskab need vette, et vaesed kalakesed ei peaks nälga kannatama. Alles siis, kui mõni heauskne kalake ussi suhu kahmab, selgub, et ussi sees on konks, ja tegelikult tahtetakse ära süüa hoopis teda ennast...

Räägitakse, et kala, kes kord õngest pääsenud, satub edaspidi haruharva konksu otsa, kui tal just haugimälu pole. Ettevaatlik tuleb tõesti olla. Aga samas: mis siis, kui keegi äkki ei petagi, kui keegi tahab tõesti aidata, kui keegi pakub midagi ilusat, kasulikku ja mõttekat; kui keegi, olles ise õnnelik, pakub õnne ka teistele... mis siis? Ettevaatlik peab olema, kuid päris igas ussis ei ole konksu, ja iga kätt, mis meile ulatatakse, ei maksa tagasi lükata.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad. Kes pärast naerab, naerab paremini, ütleb kõnekäänd. Kuid kes on see viimane, päris kõige viimane, kes saab naerda igäühe üle meie seast? Jah... Tegelikult on pigem vastupidi: kes viimsena nutab, nutab kõige kibedamalt... Ja me teame, et ilmselt on see viimne samas ka esimene, kes kõik on loonud ning soovib, et kõik olendid õndsaks saaksid ja oleksid rõõmsad ühes temaga. Temale võime meie valmistada suurima pettumuse.

Isegi kui me teame, et Jumala teed on imelised ja tema ees võivad meie kaotused olla hinnatud võitadena, isegi kui me usume, et tema kõikvõimas tahe on meile üle mõistuse, on ka Jumal ilmselt kurb meie üleastumiste pärast. Kui ta on meile andnud tahte ja mõistuse, siis ilmselt ootab ta meilt, et me kasutaksime neid mõlemaid oma Looja vääriliselt.

Muidugi, maailm on loodud meie jaoks hirmus keeruliseks, inimeste kõrval on Jumal andnud vaba tahte ka saatanale, kes teeb millegipärast kõik selleks, et me näeksime viimses kui ühes siiras heateos ikka ussikest, milles on konks ja mille külge kinnitatud nõõri teises otsas vaatavad õngitseja kalaahnusest punnis silmad. Kuid umbusk on sama vale kui täielik pahaaimamatus. Saatanale meeldib, kui me muutume küünilisteks, kui me ei usu mitte kedagi ja mitte midagi – tema tahab kõik meie ülevad tunded ära mürgitada. Selleks, et saatan meie elu enda võimusse haaraks, ei ole vaja temasse isegi mitte uskuda. Kurjad vaimud valitsevad inimese üle eriti hästi siis, kui ta nende kohaolu ei hooma ega tunnista.

Armsad õed ja vennad, kui me ei usu teiste headusesse, siis teeme sellega heaks inimeseks olemise võimatuks ka iseendale. Kui head inimesed aru saavad, et me neid ei usalda, siis pöörduvad nad meist ära ja nii oleme oma sisemisele kurjusele lisaks end ümbritsenud ka väljaspoolt üksnes

kurjade või väga rumalate inimestega ... Jah, muidugi, siin maailmas saab niimoodi ka kuidagi läbi, võibolla saab isegi väga hästi läbi, mõni inimene suudab ju isegi uskuda, et konks kurgulaes kõditab meeldivalt. Kuid mida on meil öelda Jumala kohtu ees, kui me oleme oma uskmatus ja usaldamatusega siin maailmas külvanud vaid segadust... Aamen.